

Életrajz

Szent Josemaría Escrivá de Balaguer (1902. - 1975.)

2006.05.03.

Szent Josemaría Escrivá de Balaguer 1902. január 9-én született a spanyolországi Barbastróban, Huesca tartományban. Tizenöt-tizenhat éves korában érezte először az isteni hívás jeleit, és elhatározta, hogy papi pályára lép. Teológiai tanulmányait 1918-ban kezdte meg a *Logroñói Szeminárium*ban, majd 1920-tól a zaragozai *San Francisco de Paula Szeminárium*ban folytatta, ahol

1922-től szuperiorként
tevékenykedett. 1923-ban - teológiai
tanulmányaival párhuzamosan -
polgárjogi tanulmányokba kezdett a
zaragozai egyetemen egyházi
hatósági engedéllyel. 1924. december
20-án diakónussá, majd 1925
márciusában pappá szentelték.

Egyházi szolgálatát a perdiguerei
plébánián (zaragozai egyházmegye)
kezdte, majd Zaragozában folytatta.
Mint mindig, 1927 tavaszán is érseki
engedéllyel költözött Madridba, ahol
fáradhatatlanul folytatta papi
tevékenységét minden társadalmi
rétegben. Nem sajnálta idejét sem a
külváros szegényeitől és
rokkantjaitól, sem a kórházak
gyógyíthatatlan betegeitől és a
haldoklóktól. Káplánnak nevezték ki
a *Patronato de Enfermos-ban* (*Betegek Patronátusa*), ami a
Szenséges Szív Apostoli Dámáinak (*Damas Apostólicas del Sagrado
Corazón*) szociális tevékenysége volt.

Ugyanakkor professzorként működött az egyetemi akadémián, miközben doktori tanulmányait végezte polgárjogból, amire ebben az időben csak a madridi egyetemen nyílt lehetőség.

Az Opus Dei megalapítása és növekedése

1928. október 2-án az Úr világosan megláttatta vele azt, amiről addig csak előérzete volt. Ennek hatására Szent Josemaría Escrivá

megalapította az Opus Deit. Mindig az Úr akaratát követte, így 1930.

február 14-én megértette, hogy az Opus Dei apostoli munkáját a nőkre is ki kell terjesztenie. Így új út nyílt meg az Egyházon belül, mely azért jött létre, hogy a mindennapi munka megszentelése által minden társadalmi osztályon belül előmozdítsa az életszentségre való törekvést és az apostolkodást a világban anélkül, hogy az embernek

meg kellene változtatnia
életállapotát.

Az Opus Dei alapítója 1928. október 2-ától kezdve az Isten által rábízott küldetés teljesítésének szentelte életét, és erre tett erőfeszítéseit az a törekvés vezette, hogy minden lelket Istenhez vigyen. 1934-ben nevezték ki a *Szent Erzsébet Patronátus* (*Patronato de Santa Isabel*) rektorává. A spanyol polgárháború idején élete kockáztatásával is gyakorolta papi szolgálatát Madridban, később Burgosban. Mindeközben hosszú időn át tartó kegyetlen megpróbáltatásoknak volt kitéve, amiket nyugodt derűvel és természetfeletti lelkie erővel viselt.

1943. február 14-én alapította meg a *Szent Kereszt Papi Társaságot* (*Societas Sacerdotalis Sanctae Crucis*), amely elválaszthatatlan egységet képez az Opus Deivel. Ez tette lehetővé annak későbbi

engedélyezését, hogy az Opus Dei laikus tagjainak pappá szentelése mellett az egyházmegyes papok is részesüljenek az Opus Dei szellemiségéből és aszkétikájából oly módon, hogy papi szolgálati kötelességeik teljesítésében törekszenek az életszentségre, miközben továbbra is kijelölt ordináriusaik fennhatósága alatt folytatják tevékenységüket.

1946-tól Szent Josemaría Rómát tette meg tartózkodási helyéül, ahol egészen élete végéig élt. Onnan ösztönözte és irányította az Opus Dei növekedését az egész világon, miközben minden erejével azon munkálkodott, hogy a Mű férfi- és nőtagjai számára szilárd doktrinális, aszketikai és apostoli képzést nyújtson. Az Alapító halálakor az Opus Dei már 80 országban volt jelen több, mint 60 000 taggal.

Mons. Escrivá de Balaguer tanácsadóként vett részt a Kánonjogi Kódexet Hitelesen Magyarázó Pápai Bizottság és a Szemináriumok és Egyetemek Szent Kongregációjának munkájában. Tiszteletbeli pápai prelátus és a Pápai Római Akadémia tagja volt, ugyanakkor a Navarrai Egyetem (Pamplona, Spanyolország) és a Piurai Egyetem (Peru) nagykancellárja.

Szent Josemaría Escrivá 1975. június 26-án hunyt el, miután már évekkel korábban Istennek ajánlotta életét az Egyházért és a pápáért. A római Béke Királynőjének szentelt templom kriptájában temették el. 1975. szeptember 15-én egyhangúlag választották meg utódjául Mons. Álvaro del Portillót, aki hosszú éveken át volt az Alapító legközelebbi munkatársa. Az Opus Deit, amely már kezdettől fogva élvezte az egyházmegyei hatóságok jóváhagyását, majd 1943-ban

megkapta az *appositio manuum* -ot és azt követően a Szentszék jóváhagyását, II. János Pál pápa 1982. november 28-án személyi prelatúrává emelte. Ez volt az a jogi státusz, amelyet Szent Josemaría előre látott és kívánt.

Boldoggá és szentté avatás

A szentség híre, amely az Opus Dei alapítóját már életében kísérte, halála után az egész világon elterjedt, ahogy azt a neki tulajdonított közbenjárásokat kísérő testi-lelki gyógyulásokról szóló tanúságtételek bizonyítják; ezek között van néhány orvosilag meg nem magyarázható gyógyulás is. Rengeteg levél érkezett mind az öt földrészről, közöttük van 69 bíborosé és közel ezerháromszáz püspöké –a világ püspökeinek több, mint egyharmada–, amelyben azzal a kérelemmel fordultak a pápához, hogy indítsa el Mons. Escrivá de Balaguer boldoggá- és szentté avatási perét. A

Szentté-avatási Kongregáció 1981.
január 30-án adta meg a *nihil obstat* -
otaz eljárás megkezdéséhez, amit II.
János Pál pápa 1981. február 5-én
hagyott jóvá.

Rómában és Madridban 1981 és 1986
között két párhuzamosan
tevékenykedő tényfeltáró bizottság
vizsgálta Mons. Escrivá életét és
erényeit. Mindkét eljárás
eredményeként, valamint a Teológus
Tanácsadók Kongresszusának és a
Szentté avatási Kongregáció tagjaiból
álló Bíborosok és Püspökök
Tanácsának elismerő véleménye
alapján, a Szentatya 1990. április 9-
én kijelentette, hogy Mons. Escrivá
erényeinek hősiegy gyakorlása által
kiérdemelte a „Tiszteletreméltó”
címet. A pápa 1991. július 6-i
rendelete alapján kihirdették azt a
határozatot, amely egy a
tiszteletreméltó Josemaría Escrivá
közbenjárásának tulajdonított
gyógyulást csodás tényként mondott

ki. Ezzel a határozattal befejeződött az a jogi eljárás, amely megelőzte az Opus Dei Alapítójának 1992. május 17-én Rómában, a Szent Péter téren történő ünnepélyes boldoggá avatását, amelyet a Szentatya celebrált.

2001. december 20-án II. János Pál pápa hivatalosan elismerte, hogy a Boldog közbenjárása által történt egyik csodának nincs természetes magyarázata, és ezzel Josemaría Escrivá szentté avatása annak utolsó szakaszába érkezett. 2002-ben a bíborosi konzisztórium február 26-i ülésén hozták nyilvánosságra a szentté avatás időpontját: 2002. október 6.

1992. május 21-e óta Mons. Escrivá földi maradványai Rómában, az Opus Dei Prelatúrájának székhelyén, a Béke Királynőjének szentelt prelátusi templom oltárában nyugszanak. Az odalátogató

zarándokok a világ minden tájáról folyamatosan érkeznek, hogy imájukkal mondjanak hálát az Opus Dei Alapítójának példamutatásáért és tanításáért, amely által közelebb kerültek Istenhez. Sokan vannak olyanok is, akik Szent Josemaría közbenjárásáért könyörögnek.

Kiadott munkái a *La Abadesa de las Huelgas* című jogi teológiai tanulmány és számos, sok nyelvre lefordított lelki könyv: *Út (Camino)*, *Barázda (Surco)*, *Kovácsstűzhely (Forja)*, *Es Cristo que pasa*, *Amigos de Dios*, *Keresztút (Vía Crucis)*, *Amar a la Iglesia*. A *Conversaciones con Mons. Escrivá de Balaguer* című könyv a sajtónak adott interjúk gyűjteménye.

dev.opusdei.org/hu-hu/article/eletrajz-3/
(2025.08.06.)